

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: I Høst.

Citation: Richardt, Chr.: "I Høst.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 168.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-workid75555/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

den maner alle flagrende
Syner til Ro;
den taler om Freuden,
om Haab og om Tro.

Den første Gang, da Møllen
slog ud de Vinger to,
da syntes mig, den røved
mig Kirkens stille Ro;
den tvang sig ind i Rammen
som Uro til Fred, —
nu høre de mig sammen
som Tid og Evighed.

I Høst.

En stille, høstlig Brus
igjennem Bøgeskoven gaar,
og som en Vinges Susen
gjør Leen Skaar i Skaar;
og Luftens Bølger kløves,
thi Storkens Unger prøves
højt over Bondens Gaard.

Det høje Havedige,
hvor Hyld og Rose blomstred nys,
har ødt sit Blomster-Rige,
og slukt sit Kongelys;

men Bærret har sin Sødme,
og Æblets Kind faaer Rødme
fra Solens sidste Kys.

Og Tidseltoppen duncs,
som om det var til Bomuldshøst;
og Hasselnødden brunes,
til alle Smaafolks Lyst.
Med Blomster faaer det være,
thi nu vil Alting *bære*,
og række frem til Høst!

Jeg elsker, hvad der trives
og sætter Frugter i sin Art,
selv om det ikke drives
til Modenhed i Fart!
Jeg hader, hvad der gjærer,
naar kun det sætter Blærer,
og aldrig bliver klart!

Men, nu er Frugtens Time:
den kjermer sig fra Dag til Dag;
med hver en Solestrime
faaer Farve den og Smag;
og om end Regn kun skyller,
med Safter den sig fylder
i dybe Aandedrag.

Du skjønnede Livets Orden,
at der paa Foraar følger Høst,
at der er meer end Vorden,

og meer end Ungdomslyst:
Bring Korn i Lo og Lade!
bring Frugt bag dunkle Blade!
bring Hjertet Fred og Trøst!

Korn i Hus.

Stormen jog,
og Regnen slog,
og Sæden gik i Leje;
lagde sig langs Jorden lavt,
heel vanskelig at meje.

Skyen veg,
og Neg ved Neg
omsider stod i Trave.
Da der skulde kjøres ind,
kom atter Alt af Lave.

Dag paa Dag
med Tordenbrag
det pidsker ned og skyller;
— bryd dog frem Du kjære Sol,
og redd den rige Mylder!

Bonden gaar
med Hagl i Haar,
mens Hjertet i ham sukker;